

1990 ஏப்ரல் 11]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

கொண்டு வரக்கூடிய சட்ட மசோதா ஜனாதிபதியுடைய முன் ஒப்புதலைப் பெற்றுத்தான் இங்கே அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். அவர்கள் அதை வாங்கி இருக்கிறார்களா என்பதை அறிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

*THIRU L. GANESAN (Parliamentary Secretary to Chief Minister): Instructions from the President have already been obtained.

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, அவசர சட்டத்திற்கு வாங்கியது வேறு. இப்போது இங்கே வரக்கூடிய சட்டம் அதாவது Act of Legislature என்று இருக்கிறது ஆகவே, இங்கே வரக்கூடிய சட்டத்திற்கு Prior consent....

THIRU L. GANESAN (Parliamentary Secretary to Chief Minister): As far as the concurrent Lists as well as the state list are concerned, even after passing this Legislation, we can send the Bill for the assent of the President and it could be obtained.

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-74ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். பஸ்களை தேசியமயமாக்கும்போது முதலில் முன் ஒப்புதலைப் பெற்றுத்தான் அந்தச் சட்டம் இங்கே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. Prior consent வாங்கிவிட்டுத்தான், இங்கே நாம் அறிமுகப்படுத்துவது அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டது என்பது எங்களுடைய கருத்தாகும்.

9. சட்ட முன்வடிவு—ஆய்வு செய்தல்.

தமிழ்நாடு உள்ளாட்சிப் பகுதிகளுக்குள் இயக்கூர்திகளின் நுழைவின் மீதான வரிச் சட்ட முன்வடிவு, 1990.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவசரச் சட்டத்தை நிராகரிக்கும் தீர்மானத்தை திருவாளர்கள் பி. மாரப்பன் மற்றும் பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி ஆகியோர் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களில் ஒருவர் அத்தீர்மானத்தை மொழிவார்.

*பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“19—2—1990 ஆம் நாளன்று ஆளுநர் அவர்கள் பிறப்பித்துள்ள 1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உள்ளாட்சிப் பகுதிகளுக்குள் இயக்கூர்திகளின் நுழைவின் மீதான வரி அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 1/1990) இப்பேரவை நிராகரிக்கின்றது.”

டி2 53-91—9

[1990 ஏப்ரல்-11]

தீர்மானம் முறைப்படி வழிமொழியப்பெற்றது.

திரு. எல். கணேசன்: (முதலமைச்சரின் ஆட்சிமன்ற செயலர்); தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உள்ளாட்சிப் பகுதிகளுக்குள் இயக்கூர்திகளின் நுழைவின் மீதான வரிச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1990) * ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருவாளர்கள் பி. மாரப் பன், க. பொன்னுசாமி ஆகியவர்களின் தீர்மானமும், மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் ஆட்சிமன்றச் செயலர் அவர்களின் தீர்மானமும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. விவாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பவர் பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி.

11-00 மணி.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இங்கே கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கின்ற அவசரச் சட்டத்தின்படி, தமிழ்நாட்டில் இயக்கூர்திகளின் பதிவு செய்யப்படும் நாளிலிருந்து 15 திங்கள் காலத்திற்கு முன்னர் வரி விதிக்கப்படலாகாது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 19—2—1990-ல் அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டு உள்ளது. எனவே இது 17 திங்கள் முன் தேதியிட்டு நடைமுறைக்கு வருகிறது. இயக்கூர்திகளின் சொந்தக்காரர்கள், வாடகைக்கு இயக்கூர்திகளை அமர்த்துபவர்கள், ஓட்டுபவர்கள், எதிர்பாராத நிலையிலே தண்டனை பெறுகிற அளவிற்கு அது அமைகிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து மட்டுமே நடைமுறைக்கு வந்தால் அது சரியாக இருக்கும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

1982-83 கால கட்டத்தில் மறைந்த முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் இந்த வரி விதிப்புக்காக சட்டம் கொண்டு வந்தபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அதனைச் சார்ந்த கட்சிகளும் இங்கே எதிர்ப்புத் தெரிவித்த அந்தக் கால கட்டத்தில் எதிர்க்கட்சியினர் கருத்துக்கு மதிப்பு அளித்து, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி.ஆர். அவர்கள் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டார்கள் என்பதை இங்கே நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு கூட மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கை மீது நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது நுழைவு வரி என்ற பெயர் வேண்டாம் என்று அனைவரும்

* 9-4-1990-ம் நாளிட்ட அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 11] [பேராகிரியர் க. பொன்னுசாமி]

ஒருமுகமாகக் கூறியதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்பதை இங்கே நினைவுபடுத்தி, இன்று மீண்டும் அதே நுழைவு வரி என்ற பெயராலே இது நுழைக்கப்படுகிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த அவசரச் சட்டத்தில் பத்தி 12-ல் பொது மக்கள் நலன் தொடர்பான குறிப்பிட்ட வகை ஊர்திகளுக்கு வரியிலிருந்து அரசு விலக்கு அளிக்கலாம் என்று ஒரு பகுதி இருக்கிறது. இது தெளிவாக இல்லை. அதிலே தவறுகள் நடைபெற மிகுந்த இடம் இருக்கிறது. ஊழலின் ஊற்றுக் கண்ணை அடைப்போம் என்று அடிக்கடி கூறுகிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஊழலுக்கு ஒரு ஊற்றுக் கண்ணைத் திறப்பதைப்போல இது இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பத்தி 15(1)-ல் இந்த வரி செலுத்தத் தவறினால், வரி முழுவதும், அதனோடுகூட வரித் தொகைக்கு இரு மடங்குக்கு மேற்படாத ஒரு தொகையை தண்டனைத் தொகையாக விதிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இது மிக மிக அதிகமான தண்டனைத் தொகை என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதோடு கூட 3 மாத காலம் தாமதமாக இருந்தால், மாதம் ஒன்றுக்கு 1½ விழுக்காடு வரியின் மீது மேல் தண்டத் தொகையாக விதிக்கலாம் என்றும், 6 மாதத்திற்கு மேலே ஆனால், 2 விழுக்காடு விதிக்கலாம் என்றும் தண்டனைக்கு மேலே தண்டனை இதிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இது தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்று எனது நோக்கத்தை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பத்தி 13(3)-ல் வரி தொடர்பாக மேல்முறையீடு வரிசெலுத்த குறிப்பிட்ட நாளிலிருந்து 30 நாட்களுக்குள் செய்தாக வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு விதிக்கப்பட்டு இருக்கிற நிபந்தனை மிக மிகக் கடுமையானது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வரியையும், தண்டனைத் தொகை முழுவதையும் செலுத்தி விட்டுத்தான் மேல் முறையீடு என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. வரிக் கணிப்பே தவறு என்று மேல் முறையீடு செய்யும்பொழுது இப்படிப்பட்ட நிபந்தனைகள் தேவையற்றவை என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிடவேண்டும். அதோடு நல்லெண்ணத்தில் செய்யப்பட்ட அல்லது செய்யக்கூடியுள்ள எதற்காகவும், அரசுக்கு அல்லது பொது ஊழியருக்கு எதிராக எந்தவிதமான சட்ட நடவடிக்கையும் தொடரப்படுதல் கூடாது என்ற ஒரு கட்டுப்பாடு இங்கே விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது அடிப்படை உரிமைகளை மீறும் அளவிலே உள்ளது. அவர்களுக்கு நீதி மறுக்கப்படுகிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வாடகை ஊர்தித் தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலையை இந்தச் சட்டம் உருவாக்கும். இருக்கை வரிகளை முன்பே

[பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

[1990 ஏப்ரல் 11]

நீங்கள் உயர்த்தி விட்டீர்கள். பெட்ரோல், டீசல் விலையை மத்திய அரசு உயர்த்தி விட்டது. இந்தச் சூழ்நிலையில், இந்தத் துறையிலே இருப்பவர்கள் நசுக்கப்படுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும்.

பத்தி 5-ல் வரிக்கணிப்பு யாரால் நடைபெறும் என்பது தெளிவாக இல்லை. அதுபோல் மேல் முறையீடு அமைப்புக் குறித்தும் தெளிவாக இல்லை. இரண்டாம் மேல் முறையீடு மட்டும் வணிக வரி இணை இயக்குநரிடம் செல்ல வேண்டும் என்றும், சீராய்வு வணிகவரி இயக்குநர் அவர்களிடம் செல்ல வேண்டும் என்றும் மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இது சரியாக இருக்காது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தச் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில், இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து, அது நிராகரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற எனது கோரிக்கையை வலியுறுத்தி நான் அமைகிறேன்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தில் தமிழ்நாடு எல்லை என்று சொல்வதற்கு ஒரு பெரிய விரிவான விரிவுரை கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழ்நாடு என்று சொன்னால், தமிழ் எல்லை என்று சொன்னால் போதும், அதற்கு நகரப் பகுதி என்று தெளிவாக அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழ்நாடு எல்லை என்று சொன்னால் போதும். அதற்கு ஒரு பக்கத்திலே விரிவாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழ்நாடு என்று சொன்னால் It includes all parts of the State அது இல்லாமல், மிக விரிவாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

இன்று வரி என்று சொன்னவுடனே மத்தியிலே ஆளுகின்ற தேசிய முன்னணி அரசும் சரி, அதிலே பங்கேற்றிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசும் சரி, டாக்ஸ் என்று சொன்னால் அள்ளி அள்ளி வாரி வீசி, ஏறத்தாழ 30,40 சதவீதம் விலைவாசி இன்று ஏறிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே இந்த டாக்சியை ஒட்ட முடியாத நிலை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. பெட்ரோல் விலை அதிகமாகிவிட்டது. டீசல் விலை ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. டயர், ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் விலைகள் எல்லாம் ஏறியிருக்கக்கூடிய நேரத்தில், நீங்கள் இத்தகைய ஒரு டாக்சை ஏற்றினால் அது எந்த வகையிலே நியாயமாக இருக்கும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

முந்தைய அரசு இருக்கும்போது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியிலே இருந்து கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்தார்கள். அதிகமான வரி என்று சொன்னவர்கள்

1990 ஏப்ரல் 11] [திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

நாங்கள் வந்தால் வரியைக் குறைப்போம் என்று சொன்னவர்கள் மக்கள் வசதியைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்னவர்கள், இன்று வந்தவுடன் எந்தெந்த இடத்திலே டாக்கை ஏற்ற முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு ஏற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய சுருக்கமான கருத்து.

11-05 மணி

இங்கே 15 மாதத்திற்கு முன்னால், இந்த ஆர்டினன்ஸ் வந்த நாளிலிருந்து என்றால் கூட பரவாயில்லை—அதற்கு 15 மாதத்திற்கு முன்னால் வாங்கியவர்கள் கூட இந்த டாக்கை செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்வது ஏற்றுக் கொள்வதாக இல்லை. மேலும் இது யாரை பாதிக்கும் என்று சொன்னால், புவர் டாக்சி ஓனர்ஸ், படித்த இளைஞர்கள், செல்பேம்ப்ளாய்மென்ட் ஸ்கீமிலோ, பாங்கிலிருந்து கடன் எடுத்தோ, டிக்கிலிருந்து கடன் எடுத்தோ வாங்கியவர்கள்தான் அதிகமாக பாதிக்கப்படுவார்கள். உங்களுடைய நோக்கம் பாண்டிச்சேரியிலிருந்து காரர்கள் வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று இருக்கலாம். அதனை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் இந்தப் பகுதியிலிருந்து யார் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்? விலைவாசி ஏறுகிறது என்பதுதான் முக்கியமான நோக்கமாக இருக்கிறதே தவிர, இங்கே இருக்கின்ற சட்டத்தினுடைய நுணுக்கங்களிலே எல்லாம் நீங்கள் அதிகமாக வரியைப் போட மாட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த நுழைவு வரி என்ற பெயரால் அதிகமான வரிகளை, ஏழை எளிய மக்கள் மீது சுமத்துகிறீர்கள். டாக்கிக்காக வரி அதிகமாக வாங்கினால், அதை அந்த டாக்கிசு காரன் கட்டுவதில்லை. ஏழை எளிய மக்கள் வரிப் பணம் கொடுத்தால்தான் டாக்கிக்காரன் கட்ட முடியும். அவன் அதிகமாகக் கொடுத்துத்தான் டாக்கியில் ஏற வேண்டுமே தவிர, வசதி படைத்தவன் ஏ.சி. காரில் போவான். அவனுக்கு இது பிரச்சினை இல்லை. ஆனால் ஏழை எளிய மக்கள் இன்று காரில் செல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், வரி உயரும். வரி உயரும் என்று சொன்னால், அதை டாக்கிக்காரன் பொது மக்களிடமிருந்து வாங்க வேண்டும். எனவே இந்த அரசு இந்தச் சட்டத்தை பின்வாங்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து தவிரவும், இந்த மாதிரி சட்டங்களை நாட்டிற்குக் கொண்டு வந்தால், நிச்சயமாக விலைவாசி ஆகாயத்தை எட்டும் என்பதில் ஐயப்பாடு இருக்க முடியாது. அத்தோடு நீங்கள் 'பெனல்டி' போடுகிறீர்கள். 'டபுள், ட்ரிபுள்' என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் சொல்லுவது என்பது எளிதாகச் சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். ஆனால் யார் கட்டுவது? டாக்ஸ் மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்று அப்பீல் கொடுத்தால், முதலில் எல்லாவற்றையும் கட்டுங்கள் என்று சொன்னால், அதனுடைய நோக்கம் என்ன? ஒரு வழக்கறிஞர் என்ற முறையில் நான் கேட்கின்றேன். நிச்சயமாக அவன் வரிச் சலுகைகளுக்கு அப்பீல் கேட்க வரும்பொழுது நீங்கள் கட்டுங்கள், வக்கீல் பீசையும் கொடுங்கள் என்று சொன்னால், யாராலும் கட்டுவதற்கு முடியாது. ஆகவே ஏழை

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்] [1990 ஏப்ரல் 11]

களுக்காக செலவு செய்கின்ற அரசு நிச்சயமாக இந்தச் சட்டத்தை 'வித்திரா' செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. நாராயணமது : மாண்புமிகு உதவித் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இயக்கூர்திகள் வெளி மாநிலங்களில் வாங்கப்பட்டு, தமிழ் மாநிலத்திற்குள் கொண்டு வரப்படுகின்ற நிலையில், விற்பனை வரியில் ஏய்ப்பு நடக்கின்றது என்ற காரணத்தால் தமிழகத்திற்கு வர வேண்டிய வருமானம் வேறு சிலருக்குச் சென்று கொண்டிருக்கின்றது. அரசாங்க கஜானாவிற்கு வரவில்லை என்ற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தினை தமிழக அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதை இந்திய மார்க்கிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் வரவேற்கின்ற அதே நேரத்தில், இப்படி விற்பனை வரி வெளி மாநிலங்களில் இருந்து வாங்கப்படுகின்ற வாகனங்களின் பேரில் இயக்கப்படுவதின் காரணமாக நம்முடைய அரசுக்கு வர வேண்டிய பணம் வரவில்லை என்பது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு நிதிப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக நம்முடைய மக்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற எத்தனையோ நல்ல விஷயங்கள் இன்றைக்கு செயல்பட முடியாமல் இருக்கிறது என்பதை நாம் ஆய்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த விற்பனை வரியில் மாத்திரமல்ல. நீங்கள் ஒரு நல்ல விஷயத்தைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறீர்கள். கண்டு பிடித்து அவற்றை ஏய்ப்பவர்களைத் தடுப்பதற்கும் அதிலே நமக்கு உரிய பங்காக வர வேண்டிய வருவாயைப் பெறுவதற்குமாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் இதுபோன்ற பல்வேறு சட்டங்கள், வரிகள் தமிழ் மாநிலத்திலே வருகின்ற வருமானத்தை ஏய்க்கின்ற வகையில் இந்த ஓட்டைகளோடு காட்சியளிக்கின்றன. ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஓட்டைகளையும் நாம் அடைப்போமானால் நமக்கு வர வேண்டிய வரிப் பணம் உரிய அளவிலே வந்து சேரும். இந்த விற்பனை வரிச் சட்டத்திலே ஒரு புதிய அணுகுமுறையின் காரணமாக ஏழை எளிய மக்கள் கட்டாயமாக பாதிக்கப்படப் போவதில்லை. இதில் பாதிக்கப்பட இருப்பவர்கள் எல்லாம் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து கார்களை வாங்கி அவற்றை உள் நாட்டிலே கொண்டு வந்து விற்பனை செய்து, வெளி மாநிலத்திற்கும், உள் மாநிலத்திற்கும் இடையே இருக்கின்ற வரியினுடைய வித்தியாசத்தை தங்களுக்கு ஆதாயமாக எடுத்துக் கொள்வதற்கும்தான் இதுவரையிலும் இந்த நிலைமைகள் பயன்பட்டு வந்தன. ஆகவே ஒரு சில இடைத் தரகர்கள் அல்லது விற்பனையாளர்கள் பெற்று வந்த வருமானம் இன்றைக்கு நம்முடைய மாநில அரசுக்கு வந்து நல்ல பல திட்டங்களுக்கு உதவப் போகின்றது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 11] [திரு. செ. நூர்முகமது]

11-10 மணி

அதே நேரத்தில் நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதுபோல் நமக்குத் தேவையான பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளுக்குத் தேவையான பணம் இல்லை. யானைப் பசிக்கு எள் உருண்டை என்பது போல் தமிழக மக்களுடைய தேவைகள் ஆயிரமாயிரமாக இருந்தாலும்கூட, அதற்குத் தேவையான நிதியாதாரங்கள் இல்லாத காரணத்தாலே நாம் பல்வேறு கோரிக்கைகளை இல்லை என்றோ, பிறகு பார்க்கலாம் என்றோ, தட்டிக் கழித்து வந்திருக்கிறோம். தாகத்திற்குத் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற கோடிக் கணக்கான மக்கள் தண்ணீர்த் திட்டம் கேட்டால், பணம் இல்லை என்கிறோம். பல்லாங்குழிப் பலகைகள் போல் காட்சியளிக்கின்ற சாலைகள் சீர்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டால் பணம் இல்லை என்கிறோம். பள்ளிக்கூடங்களுக்கெல்லாம் கட்டிடங்கள் வேண்டும். அவைகள் இடிந்து விழுகின்ற நிலையிலே இருக்கிறதே, கட்டிடம் கட்டித் தாருங்கள் என்று கேட்டால் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறோம். மருத்துவ வசதியை விரிவுபடுத்தித் தர வேண்டும் என்று சொன்னால் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் பணம் இல்லை பணம் இல்லை என்று சொல்வது மாத்திரம் அல்ல. ஒரு அரசுடைய கடமை. தேவையான பணத்தை சாதாரண மக்களிடமிருந்து அல்ல, ஏழ்மையான மக்களிடமிருந்து அல்ல மாறாக எந்த இடங்களிலிருந்து பெறுவதற்கு இயலுமோ அப்படிப்பட்ட பெரிய இடங்களிலிருந்து அந்தப் பணத்தை எடுக்கிற ஒரு முயற்சியாக இந்த முயற்சி அமைய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே தான் இப்படிப்பட்ட வாகனங்களை உள் மாநிலத்திற்குக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்கிற வகையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதுபோல் வேறு பல வரிகளிலேயும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறதா என்று சீர் தூக்கிப் பார்த்து அவைகளிலேயும் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோல என்னுடைய மற்றொரு கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாம் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் நம்முடைய தமிழகத்தில் எந்தப் பகுதிக்குச் சென்றாலும் பார்க்கலாம். பரிசுச் சீட்டுக் கடைகள் மலிந்து கிடக்கின்றன என்று. லாட்டரி சீட்டுகள்—தமிழக மக்களுக்கு எளிதாக லட்சாதிபதியாக வேண்டும் என்பதிலே ஆர்வமும் மோகமும் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வெளி மாநில லாட்டரிகள் எல்லாம் ஏராளமான கவர்ச்சிகரமான திட்டங்களை அறிவித்து இங்கிருந்து ஏராளமான பணத்தைக் கொண்டு செல்கிறார்கள். இத்தோடு அது சம்பந்தம் இல்லை என்றாலும் கூட இதனுடைய நோக்கம் நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய கஜானாவிற்கு அதிகமான பணத்தைக் கொண்டு

[திரு. செ. நார்முகம்மது]

[1990 ஏப்ரல் 11]

வந்து நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல திட்டங்களுக்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் காரணமாக இது கொண்டு வரப் படுகிற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட லாட்டரி சீட்டுகளின் மூலமாக வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏராளமான பணம் செல்கிறதே அதையும் தடுத்து நிறுத்தி நம்முடைய தமிழகத்திலேயே கவர்ச்சிகரமான டல திட்டங்களை அறிவித்து அந்தப் பணம் முழுவதும் நம்முடைய பகுதி மக்களுக்குப் பயன்படுகிற வகை, யிலே முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பெரிய பணக்காரர்களிடமிருந்து வருகிற பணத்தின் மூலம் நம்முடைய வருமானத்தைப் பெருக்கி கொள்கிற நம்முடைய அரசு நல்ல பல திட்டங்களுக்கு அவற்றை செலவழித்து மக்களுடைய டல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண முயல் வேண்டும். குறிப்பாக ஏழை மக்களுக்கு ரேஷன் அரிசி விலையை உயர்த்தியது போன்ற விலை உயர்வுகளையெல்லாம் ரத்து செய்து அவர்கள் முகம் மலருகிற வகையிலே நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கோரி விடை பெற்று அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற இந்த புதிய சட்டமானது அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திற்கு மிகவும் விரோதமான ஒரு சட்டம் என்பதை நான் முதலிலே எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆர்டிகிள் 286-வது விதியின் கீழ் “No tax shall be imposed on sale or purchase which takes place outside a state.” என்று ஆணித்தரமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலே வெளி மாநிலத்திலே வாங்கப்படும், அங்கேயே டெலிவரியும் செய்யப்பட்டிருக்கிற ஒரு பொருள் மீது இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்திலே நாம் டாக்ஸ் போடுவது சட்ட விரோதம் என்பதை முதலிலே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால் இதற்கு முன்பு இதே போன்ற நிலைமை பம்பாய் மாநிலத்திலே ஏற்பட்டு அன்றைக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே அந்த வழக்கு நடைபெற்ற நேரத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட்டு மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. எந்த ஒரு பொருள் மீதும் நீங்கள் வரியைப் போட வேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த மாநிலத்திற்குள்ளே வாங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். சேல்ஓட் சட்டப்படி செய்திருக்க வேண்டும். டெலிவரியும் செய்யப்பட்டிருந்தால் தான் டேக்ஸ் போட வேண்டும். இந்த இரண்டும் நடைபெறவில்லை என்று சொன்னால் வேறு மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பொருள்களுக்கு வரி போட முடியாது என்று தெளிவாக சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருக்கக் கூடிய இந்தச் சட்டத்தை இன்றைக்கு நாம் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் இந்த அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 11]

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

அதோடு சென்டிரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ்ஸைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 3-வது பிரிவிலும், 4-வது பிரிவிலும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு மாநிலத்திற்குள் விற்பனை செய்கிற பொருள் மீது மற்றொரு மாநிலம் வரி போட முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையிலே இந்த சட்டமானது தோற்கக் கூடிய நிலைமையில்தான் இருக்கும். சிலருக்கு வேண்டுமானால் தொல்லைகள் கொடுக்கக் கூடிய நிலையிலே இந்தச் சட்டங்கள் இருக்கலாம் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். நான் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு சொல்லி இருப்பது நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து வருகிற வருமானத்தை மற்ற மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பெற்று விடுகிறார்கள். காரணம் அவர்கள் குறைவான அளவிலே டாக்ஸ் போட்டிருக்கிறார்கள் அதனால் அவர்களுக்குச் சென்றுவிடுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்தி, இதுவும் செல்லும் என்று சொன்னால், மற்றவர்கள் இதை மேலும் மேலும் ஏமாற்றக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஏனென்று சொன்னால், ரிஜிஸ்ட்ரேஷனை அவர்கள் இங்கே செய்யவில்லையென்று சொன்னால், அந்த மாநிலத்திலேயே அவர்கள் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்து விடுகிறார்கள். செய்து விட்டால், இனி வருகின்ற ஆண்டுகளில் கூட, நமக்கு வரவேண்டிய டாக்ஸ்கள் வராது. இங்கேயே வாங்கி ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்வதால், ஒவ்வொரு ஆண்டும் அந்த டாக்ஸ் நமக்குக் கிடைக்கிறது. இல்லையென்று சொன்னால், அவர்கள் அந்த மாநிலத்திலேயே வாங்கி அங்கேயே ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்து, ஆண்டாண்டு—ஒவ்வோர் ஆண்டும் அந்த வரியைச் செலுத்தி விடுவார்கள். வரி இழப்புதான் இதனாலே அதிகமாகுமே தவிர, வரி அதிகமாகக் கூடும் என்ற ஒரு நிலை இல்லை என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல் நாம் அரசாங்கத்திற்கு அதிகமான வரிகள் கிடைக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதற்கு முன் தேதியிட்டு, 15 மாதங்களுக்கு முன்பிருந்தே இதை அமலாக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, பலர் இதை அறியாதவர்கள், எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

11-15 மணி

வருமானம் அதிகமாக வரவேண்டுமென்று இதை அறிவித்திருக்கிறீர்கள். சமீபத்திலே; ஒரு அறிவிப்பை—ஒரு ஜி.ஓ.-வை அரசாங்கம் போட்டிருக்கிறது. 1974 ஆம் ஆண்டு வரையிலே, அதற்கு முன்பும் சரி, வெளிநாட்டிலிருந்து தமிழகத்திற்கு கார்களைக் கொண்டு வந்தால், அவர்களுக்கு, மூன்று மடங்கு வரிகள் போடப்பட்டன. அந்த மூன்று மடங்கு வரியை இன்றைக்கு ரத்து செய்து உள்ளது. 1974 ஆம் ஆண்டும் அதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளிலும் வாங்கிய வெளிநாட்டுக் கார்களுக்கு, இப்போது நாம் வரி விலக்கைத் தருகிறோம். எதற்காக? யாருக்காக? அல்லது

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 ஏப்ரல் 11]

லாபம் அடையக்கூடியவர்கள் யார் என்ற விவரத்தை அரசாங்கம் தெரிவிக்க வேண்டும். ஏனென்று சொன்னால், இதிலே பல்வேறு தவறுகள் இருக்கின்றன. 1974 ஆம் ஆண்டு வரிவிலக்கு தர வேண்டுமென்று சொன்னால், இப்போது வேண்டுமானால் வரி விலக்கு தரலாம்.—ஆனால், 1990 ஆம் ஆண்டில் நாம் இருக்கிறோம்--1974 ஆம் ஆண்டும் அதற்கு முன்பும் வாங்கிய வெளிநாட்டுக் கார்களுக்கு வரிவிலக்கு 3 மடங்கு என்று போடப் பட்டிருப்பதை, ஒரே அளவிலே, உள்நாட்டுக் கார்களுக்கு என்ன வரியோ அதேதான் என்று சொல்கிறீர்கள், அதிலே சிலபேருக்கு சலுகை செய்ய வேண்டுமென்ற முறையில்தான் அவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு நுழைவு வரி என்ற வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். சேல்ஸ் டாக்ஸை, அன்றைக்கு நம்முடைய முதலினர் இராஜாஜி அவர்கள், 1936 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வந்த நேரத்திலே மதுவிலக்கைத் தீவிரமாக அமல்படுத்தியதன் காரணமாக, அரசாங்கத்திற்கு சில இலட்ச ரூபாய் இழப்புகள் ஏற்பட்டன. அதை சரி செய்வதற்காக, அந்த சில இலட்சத்திற்காகத்தான் சேல்ஸ் டாக்ஸை அமல்படுத்தினார்கள். இன்றைக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸானது, வளர்ந்து அதுவே 1,440 கோடி ரூபாய் அளவிலே சென்று கொண்டிருக்கிறது. இது காலப் போக்கிலே வளர்ந்து பல கோடிக் கணக்கான ரூபாயை, தமிழக மக்கள் மீது வரிச் சுமையை சுமத்துவதற்கான ஏற்பாடாகும். ஏற்கனவே நுழைவு வரி தேவையில்லை என்று இந்த மாமன்றத்திலே அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களும், மற்ற எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் போராடி இருக்கிறார்கள். அந்த வார்த்தையை நீக்கி விடுங்கள். அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த சட்டமே அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணான ஒரு சட்டம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அதை வாபஸ் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த சட்டத்தை இந்த மாமன்றம் நிராகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எம். இராமச்சந்திரன்: பெருமதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த வாகனச் சட்டம், மிகவும் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்று. காரணம், இது ஏழை எளிய மக்களுக்கு எந்தவிதமான துன்பத்தையும் தருகிற ஒரு விஷயம் அல்ல. கார் வைத்திருப்பவர்கள் ஏழைகளாக இருக்க முடியாது. பேருந்துகளில் பயணம் செய்கிறவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கின்றார்கள். அந்த மாதிரி, சரியற்ற முறைகளை இந்த அரசு பின்பற்றவில்லை. இது சம்பந்தமாக ஏமாற்று வேலைகள் நடைபெறுகிற காரணத்தினால்தான், நம்முடைய மாநிலத்திற்குள் வாங்குகிற வாகனங்களுக்கு

1990 ஏப்ரல் 11]

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

சரியான முறையிலே வரி செலுத்தப்படுகிறது. அதேசமயத்தில், வாகனங்களை வாங்குகிறவர்கள், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வாங்கிக் கொண்டு வந்து, நம்முடைய மாநிலத்தில் வரியைக் கட்டாமல், ஏய்க்கிற--ஏமாற்றுகிற ஒரு நிலைமைதான் இங்கே இருக்கிற காரணத்தினால், ஒரு வகையிலே அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு வரியைப் போட்டார்கள் என்ற நிலைமை இருந்தாலும், அதேமுறையில் தான், தமிழக அரசாங்கத்தை--ஒரு மாநிலத்தை ஏமாற்றுகிற ஒரு முறையில், டீலர்ஸ் மற்றும் ஏஜன்ஸிகளாக செயல்படுகிறார்கள் என்கிற காரணத்தால் அந்த முறையில் மாறுதல் அளிக்கவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தோடு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருப்பது எல்லோரும் வரவேற்க வேண்டிய விஷயம். இதிலே மாற்றுக் கட்சி நண்பர்கள் எல்லாம் சட்டத்திற்குப் புறம்பான, அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திற்குப் புறம்பான ஒரு விஷயம் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இல்லை.

11-20 மணி

1939-இல் சட்டம் கொண்டு வருகிறபோதே, அதிலே இருக்கிற முறைகள் எப்படியெப்படியெல்லாம் செயல்பட வேண்டும். என்று அந்தந்தக் காலங்களுக்கேற்றவாறு சட்டத்தை ஆக்கிக் கொள்ளலாம் என்கிற நிலைதான். ஆகவே 1939-ல் இருக்கிற சட்டத்தை ஒன்றாக நாம் மாற்றப் போவதில்லை. அதேபோல் அந்தந்த நிலைகளுக்கேற்றவாறு மற்ற மாநிலங்களில் வாங்கிக் கொண்டு நம் மாநிலத்தில் வரியை ஏய்ப்பவர்களுக்கு இந்த முறை செல்லும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட முறையை நடைமுறைப்படுத்துவதுதான் நம் மாநிலத்திலுள்ள அரசாங்கத்தினுடைய வரி செலுத்துபவர்களுடைய கடமை. இதிலே தனியார்கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்டத்திலே சொல்கிறபோதுகூட, இதிலே சொந்தமாக உபயோகப்படுத்துவதற்கு சலுகை கூட அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, டீலர்கள் மட்டும்தான் வரி கொடுக்க வேண்டும் என்கிற நிலை இருக்கிறது. வாங்குபவர்களுக்கு அல்ல. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறபோது, மொத்தமாக டீலர்கள் இங்கேயும் ஒரு அலுவலகத்தை வைத்துக் கொண்டு, அடுத்த மாநிலத்திலேயும் வைத்துக்கொண்டு, அந்த மாநிலத்திலே வண்டிகளை வாங்கி, இங்கே நம்மவர்களுக்கு விற்கிறார்கள். உரிமை உள்ளவர்கள், இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அடுத்த மாநிலத்திலே வாங்குகிறபோது தான் இந்தப் புரச்சிகளை வருகிறது. ஆகவே, அந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள், அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வாங்குகிறபோது இந்த நிலை வருமேயானால், அதை நாம் கூட வரவேற்க வேண்டிய விஷயம் அல்ல. இந்தச் சட்டம் சரியானதல்ல என்றுகூட வாதிடலாம். ஆனால், இங்கிருப்பவர்கள் அங்கு போய் வாங்கிக்கொண்டு வந்து, இந்த அரசை

[திரு எம். இராமச்சந்திரன்]

[1990 ஏப்ரல் 11]

ஏமாற்றுகிற ஒரு நிலை இருக்கிற போது, இந்தச் சட்டம் உண்மையிலேயே நமக்குத் தேவையான ஒரு சட்டம். அரசாங்கத்திற்கு ஒரு வருமானம் தருகிறது. ஆகவே, ஏமாற்றுவவர்களைத் தடுக்கிற சட்டமாக இருப்பதால் அந்த முறையில் இச்சட்டத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எஸ். கணேசன் : (முதலமைச்சரின் ஆட்சிமன்றச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா மீது எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும், ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நம்முடைய முன்னாள் சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் சட்டம் பயின்றவர்கள் என்கிற காரணத்தால், மிகுந்த விழிப்போடு இந்த வினாவைத் தொடுத்தார்கள்—முன் அனுமதியைப் பெற வேண்டாமா? —பெறவேண்டும் என்று அறுதியிட்டு, உறுதியாகச் சொல்லாமல், பெற வேண்டாமா என்று மிகுந்த விழிப்போடு சொன்னார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் சட்டம் பயின்றிருக்கிறாரா, இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியாது. அவர் ஒன்றை, இது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமான சட்டம் இல்லையா என்று கேட்டார்கள். அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமான ஒரு சட்டத்தை எந்தச் சட்டமன்றமும் நிறைவேற்ற முடியாது. நிறைவேற்றினால் அது செல்லாது என்பது அடிப்படையான அரசியல் ஞானம். ஆகவே, அவர்கள், நான் நம்புகிறேன். இரண்டு வரிகளைக் குழப்பிக் கொள்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஒன்று விற்பனை வரியையும் நுழைவு வரியையும் ஒன்றாக்கி அவர்கள் குழம்புகிறார்களோ என்று நான் கருதுகிறேன். விற்பனை வரி மீது மீண்டும் விற்பனை வரி விதிக்க முடியாது என்பது வேறு. ஆனால், இது நுழைவு வரி. நுழைவு வரி, விற்பனை வரி அல்ல. அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் நுழைவு வரி விதிக்கலாம். Entry 52 of the State List of Schedule VII of the Constitution of India. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் எழுப்பிய அரசியல் சட்ட விரோதமானது, அன்-கான்ஸ்டிடியூஷனல், Ultra-Vires of the Constitution என்ற அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இது உடந்தையானதல்ல. உட்படாது என்பதை நான் மிகத் தெளிவாக வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதைப்போலவே இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுசாமி அவர்கள் வரி விதிப்பு அலுவலர், முதல் மேல்முறையீட்டு அலுவலர் யார் என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். செக்ஷன் 5, 6-இல் குறிப்பிட்டதுபோல, அறிவிப்பு, நோட்டிபிகேஷன் மூலமாக வரி விதிப்பு அலுவலர்களும்,

1990 ஏப்ரல் 11]

[திரு. எல். கணேசன்]

முதல் மேல்முறையீட்டு அலுவலர்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதை நான் அவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்துவதற்காகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

11-25 மணி

இங்கே இந்தச் சட்டத்தை எதிர்ப்பவர்கள் அதன் நோக்கத்தை அருள்கூர்ந்து புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்தச் சட்டம் என்பது வரி ஏய்ப்பவர்கள் அல்லது மாநில அரசினுடைய வருவாயை வரி ஏய்ப்பின் மூலம் குறைக்க விரும்புகிறவர்கள். அப்படிச் செய்யாமல் தடுப்பதுதான் நோக்கமே தவிர, இது ஒரு பெரிய சட்டம் அல்ல, பெரிய அளவிலான எதிர்பார்ப்புடையது அல்ல என்பதை நீங்கள் அருள்கூர்ந்து புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அண்டை மாநிலங்களில் இயக்கூர்திகள் மீது விற்பனை வரி நம் மாநிலத்தைவிடக் குறைவாக இருப்பதால் இயக்கூர்தி வணிகர்கள் பிற மாநிலங்களில் கிளைகளைத் திறந்து, இம் மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், குறைவான விற்பனை வரி வீதமுள்ள பிற மாநிலங்களில் உள்ள இயக்கூர்திகளை வாங்கத் தொடங்கினர். இம் மாநிலத்தைவிட்டு பிற மாநிலங்களில் விற்பனை வரி வீதம் மிகவும் குறைவாக இருக்கும் காரணத்திற்காக இம் மாநிலத்தில் குடியிருந்து இயக்கூர்திகளை பயன்படுத்துபவர்கள் பிற மாநிலத்தில் இயக்கூர்திகளை வாங்குகின்றனர். சில இனங்களில் வணிகர்கள், தமிழ்நாட்டிலுள்ள சென்னை மற்றும் பிற இடங்களில் இயக்கூர்திகளை ஒப்படைத்துவிட்டு, பிற மாநிலத்தில் விற்பனை நடந்ததைப்போல் பாண்டிச்சேரி விற்பனை ரசீது கொடுக்கின்றனர். இவ்வாறு வணிகர்களும் வாங்குபவர்களும் இணைந்து கடைப்பிடிக்கும் இத்தவறான செயலால் தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு கணிசமான வருவாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது. இதைத் தடுக்கத்தான் இந்தச் சட்டம். இதையும் கூட 25-9-1989-ல் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் மத்திய அரசு ஒப்புதல் பெற்று, இயக்கூர்திகள் மீதான வரி விதிக்கலாம் என்று முடிவெடுக்கப்பட்டது. அமைச்சரவையின் முடிவின்படி 1989ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உள்ளாட்சி பகுதிகளில் இயக்கூர்திகளின் மீதான வரி அவசரச் சட்டம் வரைவு தயாரிக்கப்பட்டு மத்திய அரசின் ஒப்புதல் பெறப்பட்டது. ஒப்புதலுக்காக 11-10-1989 அன்று அனுப்பப்பட்டது. மத்திய அரசின் ஒப்புதல் 20-1-1990 அன்று பெறப்பட்டது.

அதைப்போலவே பிறப்பிக்கப்படுகின்ற அவசரச் சட்டம் உங்களுக்குத் தெரியும், ஒரு காலக்கட்டத்திற்குமேல் அதற்கு உயிரில்லை. அதைச் சட்டமாக ஆக்கவேண்டும். எனவேதான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு இங்கே வந்திருக்கிறது. நான் ஒரே ஒரு புள்ளிவிவரத்தை மட்டும் சொல்கிறேன்.

ஸ்கூட்டரினமீது நம்முடைய விற்பனை வரி 4 சதவீதம், ஆனால், பாண்டிச்சேரியில் 3 சதவீதம். மோட்டார் சைக்கிளமீது நம்முடைய விற்பனை வரி 4 சதவீதம், பாண்டிச்சேரியில் 3 சதவீதம். Jeep, Van, sales tax 8 percent, whereas it is only 4 percent in Pondicherry. மோட்டார் கார் மீது நாம் 5 சதவீதம் வதிக்கிறோம். அவர்கள் 3 சதவீதம் விதிக்கிறார்கள். திரீ வீலர்ஸ், நாம் 15 சதவீதம்: அவர்கள் 3 சதவீதம். சேசிஸ், நாம் 6 சதவீதம், அங்கே 3 சதவீதம். லாரி மற்றும் பஸ்ஸஸ் 15 சதவீதம் இங்கே, அங்கே 4 சதவீதம். இந்த விற்பனை இடைவெளியை அவர்கள் ஏமாற்றுவதற்காக பயன்படுத்துகிற காரணத்தினாலேதான், ஏமாற்றாமல் தடுப்பதற்காக, வரி ஏய்ப்பைத் தடுப்பதற்காக இந்தச் சட்டமே தவிர, யாரையும், யார் மீதும் வன்மையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இல்லை. இயக்கூர்திகளின் நுழைவின்மீதான அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்ட பின்பு 1990 மார்ச் திங்கள் வரையில் 55 இலட்சம் ரூபாய் வரி வசூலிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே அரசியல் சட்ட சிக்கல் இல்லை. இதிலே யாரையும் தண்டிக்கிற நோக்கம் இல்லை. இது வரி ஏய்ப்பவர்களைத் தடுக்க வேண்டும் என்கிற முயற்சியே தவிர, அதற்கும் வக்காலத்து வாங்குவது எந்தவகையிலும் நியாயமில்லை. எனவே, இந்தச் சட்டத்தை நீங்கள் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இங்கே பேசியபோது பத்தி 5, 6 பற்றி, தெளிவாக இல்லையென்று மட்டுந்தான் குறிப்பிட்டேன். ஆனால், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய ஆட்சிமன்றச் செயலர் அவர்கள் அவசரச் சட்டத்திலே பேசும்போது மிகவும் அவசரப்பட்டு ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். 5-ம், 6-ம் யார் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இங்கே நானும் சட்டம் பயின்றவன் என்ற முறையிலே சொல்கிறேன். 'The Government May by notification appoint' என்று தான் இரண்டிலும் வருகிறது. இனிமேல் அவர்களை நியமிப்பதற்கு அதிகாரம் வழங்குகின்ற ஒரு பத்தியாக இருக்கிறதே தவிர, அந்த அதிகாரத்தின்படி இந்த வணிக வரி விதிப்புக்குமூலும், மேல்முறையீட்டுக் குழுவும் அமைக்கப்பட்டுவிட்டதாக எந்த இடத்திலும் இல்லை. அதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். ஆகவே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய ஆட்சிமன்றச் செயலர் அவர்கள், அப்படி நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அவர்கள், யார் யார் என்பதை தெளிவாக்கவேண்டுமென்பதை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Thiru L. GANESAN : (Parliamentary Secretary to Chief Minister): It is only by notification. It will be done hereafter.

1990 ஏப்ரல் 11]

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே அறிமுகப்படுத்துவதற்கு முன்பாகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி.எச். பாண்டியன் அவர்கள், ஜனாதிபதியினுடைய முன் அனுமதி பெறப்பட்டிருக்கிறதா என்ற ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். அதை நாங்களும் வலியுறுத்துகிறோம். அதைப்போல கான்ஸ்டிடியூசனுடைய ஆர்டிகள் 286-ல் மிகத் தெளிவாக, இதற்குத் தடை விதித்திருக்கிறது.

11-30 மணி

'No law of a State shall impose or authorise the imposition of a tax on the sale or purchase of goods where such sale or purchase takes place (a) outside the State or (b) in the course of the import of the goods into, or export of the goods out of the territory of India.' என்று ஆர்ட்டிகள் 286-இல் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் குறிப்பிடுகிற ஷெட்யூல் 7, என்ட்ரி 52இல் ஏற்கெனவே வரி விதிக்கப்பட்ட எந்தப் பண்டத்திற்கும், எந்தப் பொருளுக்கும் மீண்டும் வரி விதிக்கிற உரிமை மாநில அரசாங்கத்திற்கும் இருப்பதாகக் கூறப்படவில்லை. நுழைவு வரி விதிக்கலாம் என்றுதான் இருக்கிறதே தவிர, குறிப்பிட்ட பொருட்களின் மீது சில நுழைவு வரிகளை விதிக்கலாம் என்று இருக்கிறதே தவிர, ஏற்கெனவே ஒரு மாநிலத்தில் விற்பனையான பண்டத்திற்கு, இன்னொரு மாநிலத்தில் நுழைகிறபோது அதற்கு நுழைவு வரி விதிக்கலாம் என்று எங்கும் இல்லை.

Entry 52 in List II—State List of Seventh Schedule 'Taxes on the entry of goods into a local area for consumption use or sale therein.' என்றுதான் இருக்கிறதே தவிர, ஏற்கெனவே ஒரு மாநிலத்தில் வரிவிதிக்கப்பட்ட எந்தப் பண்டமும், எந்தப் பொருளும், எந்த வாகனமும் இந்த மாநிலத்திற்குள் நுழைந்தால் மீண்டும் ஒரு நுழைவு வரி விதிப்பது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது. எனவேதான், இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள கேள்வி :

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1990 ஏப்ரல் 11]

“ 1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உள்ளாட்சிப் பகுதிகளுக்குள் இயக்கூர்திகளின் நுழைவின் மீதான வரிச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும் ,”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 20 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

திரு. எஸ். கணேசன் (முதலமைச்சரின் ஆட்சிமன்றச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ 1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உள்ளாட்சிப் பகுதிகளுக்குள் இயக்கூர்திகளின் நுழைவின் மீதான வரிச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்டமுன்வடிவு எண். 13/1990) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும் ”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

11. மானியக்கோரிக்கைகள், 1990-91—விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய-அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 12, தமிழ்நாடு இந்து சமய-அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ், ரூ. 6,55,75,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும். ”